

С. Я. ЄРМОЛЕНКО ПРО МОВУ І МОВНУ СВІДОМІСТЬ

Літературна мова — освячена культурою спілкування загальнонародна мова, що через освіту, книгодрукування, виконання важливих суспільних функцій виступає засобом консолідації нації.

Мова має не роз'єднувати, а єднати, лишатися найповнішим і найтоншим духовним зв'язком різних поколінь українського народу на різних його землях.

Мова належить до таких суспільних феноменів, явищ духовного світу людей, які завжди пов'язані з категорією оцінки. Характерно, що кожний час виставляє свої оцінки. Надто різні вони в періоди значних суспільних зрушень.

Шлях до відродження національної самосвідомості лежить через **мовну свідомість українців**, через виховання пошани до рідної говірки, до фольклорних скарбів і до тієї **важливої форми національної єдності, якою є літературна мова.**